

lamentaris, militants o fins i tot als votants, sobre un tema concret, fa que s'hagi de suposar que en altres temes no dona aquesta llibertat. El vot és sempre lliure. Parlar de "llibertat de vot" és una incongruència absoluta, que només s'explica per la necessitat que tenen alguns partits polítics de postular indefinició política sobre temes concrets dels quals saben que, si es pronuncien, poden perdre vots, com per exemple, l'avortament o la independència. Per tant, aquells partits que donen "llibertat de vot" busquen en realitat no definir-se davant una matèria concreta amb l'objectiu que no els passi factura electoral i amb un interès purament partidista.

La llibertat de vot es pot relacionar amb l'anomenada "disciplina de partit". En aquest sentit, cal assenyalar que si bé la Constitució afirma que l'estructura i funcionament dels partits polítics ha de ser democràtica, que "*los miembros de las Cortes Generales no estarán ligados por mandato imperativo*" i que "*el voto de senadores y diputados es personal y indelegable*", no és ben bé així. Els partits polítics estableixen en els seus reglaments interns articles que explícitament no obliguen a acatar la disciplina de vot (seria inconstitucional) però sí que penalitzen a qui no ho faci. Aquesta penalització té dues vessants, per una banda una sanció econòmica i per altra un més que qüestionat futur polític a dins el partit. Hem vist exemples recentment al PSC.

Com deia abans, els ciutadans voten a les eleccions en sufragi universal, lliure, igual, directe i secret. Que els representants escollits per aquests ciutadans, és a dir, els parlamentaris, no exerceixin en lli-

bertat el seu vot als parlaments pels condicionants i pressions dels seus propis partits, posa en greu risc la democràcia.

A diferència del que passa a l'Estat Espanyol, en moltes democràcies occidentals no existeix la "disciplina de partit" i ningú li passa pel cap parlar de "llibertat de vot", simplement es considera que les discrepàncies dins dels partits són una forma més d'expressió democràtica que condueixen, com ha de ser, al diàleg, al debat i a la negociació als parlaments.

Finalment, pel que fa a les llistes tancades, consisteixen en que sigui la direcció del partit qui decideixi qui serà el candidat per unes eleccions concretes, qui i en quina posició estaran els altres membres de la llista i què dirà el programa electoral. Això fa que els dirigents dels partits, empatxats de poder, acabin col·locant els "seus" polítics de confiança, als parlaments, a les institucions, a les empreses públiques, etc.

Podríem parlar de més deficiències del funcionament dels partits polítics com el finançament dels partits, l'ús polític d'institucions i mitjans de comunicació, corrupteles, portes giratòries, mala gestió pública, conflicte d'interessos, clientelisme i favors, etc.

Així doncs, sembla clar que cal urgentment una reforma de la llei electoral. Però només canviant la llei no és suficient. Als polítics els hem de poder exigir bona gestió, però sobretot els hem d'exigir honestat i exemplaritat.

Jordi Batlle

BAR

- > Esmorzars de forquilla
- > Cafès i licors

93 844 87 56

Ctra. de Barcelona, 72-74
Pisos La Sala
08187 Santa Eulàlia de Ronçana

CARNISSERIA CANSALADERIA

La Sala

93 844 69 10

Carrer Terradellas, 31
08187 Santa Eulàlia de Ronçana